

Introduction to the Reading 4 September 2022 Acts 27

At the end of his missionary journeys, Paul arrives in Jerusalem. Here he is accused by leading representatives of Judaism and arrested by the Romans. As a Roman citizen, Paul insists on proving his innocence before an imperial court in Rome. So, he is brought to Rome as a prisoner by ships. In the following account from Acts 27, Luke, who witnessed this and wrote down Acts, tells of Paul on the odyssey of their ship between Crete and Malta.

مقدمه 4.9.22 اعمال رسولان 27

پولس در پایان سفرهای تبلیغی خود به اورشلیم می آید. در اینجا او توسط نمایندگان برجسته یهودیت متهم و توسط رومیان دستگیر شد. به عنوان یک شهروند رومی، پولس اصرار دارد که بی گناهی خود را در دادگاه امپراتوری در رم ثابت کند. بنابراین او را به عنوان زندانی با کشتی به رم می آورند. در شرح زیر از اعمال 27، لوقا، که شاهد این امر بود و اعمال رسولان را نوشت، از پولس در کشتی در سفر بین کرت و مالت می گوید.

9. Now much time had been lost, and navigation was dangerous, because even [the time for] the fast (Day of Atonement) was already over, so Paul began to strongly warn them,

10. saying, "Men, I sense [after careful thought and observation] that this voyage will certainly be a disaster and with great loss, not only of the cargo and the ship, but also of our lives."

11. However, the centurion [Julius, ranking officer on board] was persuaded by the pilot and the owner of the ship rather than by what Paul said.

9. زمان زیادی از دست رفته بود و حتی ایام روزه نیز سپری شده بود، و سفر دریایی اکنون خطرناک بود. از این رو، پولس به آنها هشدار داده، گفت:

10. «سروران، می‌توانم ببینم که سفری پرخطر خواهیم داشت و ضرر بسیار نه تنها به کشتی و بار آن، بلکه به جان ما نیز وارد خواهد آمد.»

11. اما افسر رومی به سخنان ناخدا و صاحب کشتی بیشتر توجه می‌کرد تا به سخنان پولس.

12. Because the harbor was not well situated for wintering, the majority [of the sailors] decided to put to sea from there, hoping somehow to reach Phoenix, a harbor of Crete facing southwest and northwest, and spend the winter there.

13. So when the south wind blew softly, thinking that they had obtained their goal, they weighed anchor and sailed along Crete, hugging the coast.

14. But soon afterward a violent wind, called Euraquilo [a northeaster, a tempestuous windstorm like a typhoon], came rushing down from the island;

15. and when the ship was caught in it and could not head against the wind [to gain stability], we gave up and [letting her drift] were driven along.

12. چون آن بندر برای سپری کردن زمستان مناسب نبود، رأی غالب بر این شد که به سفر ادامه دهیم، به این امید که به بندر فینیکس برسیم و زمستان را در آنجا بگذرانیم. این بندر در کُرت بود و رو به جنوب غربی و نیز شمال غربی داشت.

13. چون باد ملایم جنوبی وزیدن گرفت، گمان کردند به آنچه می‌خواستند رسیده‌اند؛ پس لنگر کشیدند و در امتداد ساحل کُرت پیش راندند.

14. اما طولی نکشید که بادی بسیار شدید، معروف به باد شمال شرقی، از جانب جزیره به سوی ما وزیدن گرفت.

15. کشتی گرفتار توفان شد و نتوانست در خلاف مسیر باد پیش برود؛ از این رو، خود را به باد سپردیم و همسو با آن رانده شدیم.

18. On the next day, as we were being violently tossed about by the storm [and taking on water], they began to jettison the cargo;

19. and on the third day they threw the ship's tackle (spare lines, blocks, miscellaneous equipment) overboard with their own hands [to further reduce the weight].

20. Since neither sun nor stars appeared for many days, and no small storm kept raging about us, from then on all hope of our being saved was [growing worse and worse and] gradually abandoned.

21. After they had gone a long time without food [because of seasickness and stress], Paul stood up before them and said, "Men, you should have followed my advice and should not have set sail from Crete and brought on this damage and loss.

18. روز بعد، چون توفان ضرباتی سنگین بر ما وارد می‌ساخت، مجبور شدند بار کشتی را به دریا بریزند.

19. روز سوم، با دست خود لوازم کشتی را به دریا ریختند.

20. روزها همچنان می‌گذشت و ما رنگ خورشید و ستارگان را نمی‌دیدیم و توفان نیز فروکش نمی‌کرد، آن‌گونه که همگی، امید نجات از کف دادیم.

21. پس از مدتها بی‌غذایی، پولس در میان ایشان ایستاد و گفت: «سروران، شما می‌بایست سخن مرا می‌پذیرفتید و کُرْت را ترک نمی‌کردید تا این همه آسیب و زیان نبینید.

22. But even now I urge you to keep up your courage and be in good spirits, because there will be no loss of life among you, but only loss of the ship.

23. For this very night an angel of the God to whom I belong and whom I serve stood before me,

24. and said, 'Stop being afraid, Paul. You must stand before Caesar; and behold, God has given you [the lives of] all those who are sailing with you.'

25. So keep up your courage, men, for I believe God and have complete confidence in Him that it will turn out exactly as I have been told;

26. but we must run [the ship] aground on some island."

22. اکنون نیز از شما خواهش می‌کنم که شہامتان را از دست ندهید، زیرا آسیبی به جان هیچ‌یک از شما نخواهد رسید؛ فقط کشتی از دست خواهد رفت.

23. زیرا دیشب فرشته‌ی خدایی که از آن اویم و خدمتش می‌کنم، در کنارم ایستاد

24. و گفت: "پولس، مترس. تو باید برای محاکمه، در برابر قیصر حاضر شوی، و به‌یقین، خدا جان همه‌ی همسفرانت را نیز به تو بخشیده است."

25. پس ای مردان، دل قوی دارید، زیرا به خدا ایمان دارم که همان‌گونه که به من گفته است، خواهد شد.

26. اما کشتی ما باید در جزیره‌ای به گِل بنشیند.»

33. While they waited for the day to dawn, Paul encouraged them all [and told them] to have some food, saying, "This is the fourteenth day that you have been constantly on watch and going without food, having eaten nothing.

34. So I urge you to eat some food, for this is for your survival; for not a hair from the head of any of you will perish."

35. Having said this, he took bread and gave thanks to God in front of them all, and he broke it and began to eat.

36. Then all of them were encouraged and their spirits improved, and they also ate some food.

37. All told there were two hundred and seventy-six of us aboard the ship.

38. After they had eaten enough, they began to lighten the ship by throwing the wheat [from Egypt] overboard into the sea.

33. کمی پیش از طلوع آفتاب، پولس همه را ترغیب کرد که چیزی بخورند. گفت: «امروز چهارده روز است که در انتظار به سر برده‌اید و چیزی نخورده، بی‌غذا مانده‌اید.

34. پس استدعا می‌کنم غذایی بخورید، چرا که برای زنده ماندن بدان نیازمندید. مویی از سر هیچ‌یک از شما کم نخواهد شد.»

35. چون این را گفت، نان برگرفت و در مقابل همه خدا را شکر کرد و نان را پاره نموده، مشغول خوردن شد.

36. پس همه دلگرم شدند و غذا خوردند.

37. جملگی در کشتی، دویست و هفتاد و شش تن بودیم.

38. وقتی سیر شدند، بقیه غله را به دریا ریختند و کشتی را سبک کردند.

39.When day came, they did not recognize the land, but they noticed a bay with a beach, and they decided to run the ship ashore there if they could.

40.So they cut the cables and severed the anchors and left them in the sea while at the same time unlash the ropes of the rudders; and after hoisting the foresail to the wind, they headed steadily for the beach.

41.But striking a reef with waves breaking in on either side, they ran the ship aground. The prow (forward point) stuck fast and remained immovable, while the stern began to break up under the [violent] force of the waves.

39. چون روز شد، خشکی را نشناختند، اما خلیجی کوچک با ساحل شنی دیدند. پس بر آن شدند که در صورت امکان کشتی را در آنجا به گل بنشانند.

40. بند لنگرها را بریدند و آنها را در دریا رها کردند و طنابهای نگهدارنده سکان را نیز باز کردند. سپس، بادبان سینه کشتی را در مسیر باد بالا کشیدند و به سوی ساحل پیش رفتند.

41. اما کشتی به یکی از برآمدگیهای زیر آب برخورد و به گل نشست. سینه کشتی ثابت و بی حرکت ماند، اما قسمت عقب آن در اثر ضربات امواج درهم شکست.

42. The soldiers' plan was to kill the prisoners, so that none of them would dive overboard and swim [to land] and escape;

43. but the centurion, wanting to save Paul, kept them from [carrying out] their plan. He commanded those who could swim to jump overboard first and get to the shore;

44. and [he commanded] the rest to follow, some on [floating] planks, and others on various things from the ship. And so it was that all of them were brought safely to land.

42. سربازان در صدد کشتن زندانیان برآمدند مبادا کسی شناکنان بگریزد.
43. اما افسر رومی که میخواست جان پولس را نجات دهد، آنها را از این قصد بازداشت و دستور داد نخست کسانی که میتوانند شنا کنند، خود را به دریا افکنده، به خشکی برسانند.

44. بقیه نیز میبایست روی الوارها یا قطعات کشتی، خود را به خشکی می رساندند. بدین گونه همه به سلامت به خشکی رسیدند.

Dear congregation!

1. Paul writes in Romans 5, our sermon text: "Suffering teaches us to remain steadfast. Steadfastness teaches to prove oneself. Proving ourselves teaches us to hope. But hope does not make a mockery of us. For God has poured his love into our hearts. This has been done through the Holy Spirit, whom God has given to us." (Romans 5:3c-5)

حضار گرامی !

1. پولس در رومیان 5، که موضوع موعظه امروز است نویسد: «رنج، استقامت را می آموزد. پشتکار به شما خودباوری می آموزد و خودباوری امید می آورد. این امید مایه سرافتدگی ما نمیشود زیرا خداوند محبت خود را در قلب ما ریخته است. این از طریق روح القدس که خدا به ما عطا کرد، اتفاق افتاد.» (رومیان 5: 3-5).

2. Forty years ago, I became a conscious Christian and decided to study theology and become a pastor. In the summer semester of 1982, I attended a seminar on Paul in Berlin; one of the topics at that time was our sermon text today from Romans 5. It was then that my lifelong love for the Apostle Paul began. In my theology studies, I first got to know Paul as a teacher of Christianity.

2. چهل سال پیش من یک مسیحی آگاه شدم و تصمیم گرفتم الهیات بخوانم و کشیش شوم. در ترم تابستان 1982 در سمیناری درباره پولس در برلین شرکت کردم. موضوع آن زمان، در میان چیزهای دیگر، متن موعظه ما از رومیان 5 بود. از آن زمان بود که عشق همیشگی من به پولس رسول آغاز شد. زمانی که مشغول تحصیل الهیات بودم، برای اولین بار با پولس به عنوان معلم مسیحیت آشنا شدم.

3. He focuses on Jesus and His cross, on which He died for us sinners for our salvation. Paul is the founder of Christianity; Jesus is the content of the Christian faith, God whom we worship. Paul is thus the counterpart to Mohammad, the founder of Islam. While Mohammad in his later years was active as a general and city leader, the apostle Paul travels through the eastern Mediterranean to talk about Jesus and to found churches.

3. چه کسی عیسی را در مرکز و صلیب او قرار می دهد، که او برای ما گناهکاران جان داد تا ما را نجات دهد. پولس بنیانگذار مسیحیت است. عیسی محتوای ایمان مسیحی است، خدایی که ما او را می پرستیم. پولس نقطه مقابل محمد بنیانگذار اسلام است. در حالی که محمد در سال های آخر عمر خود به عنوان یک ژنرال و شهردار فعال بود، پولس رسول از طریق منطقه شرقی مدیترانه سفر می کند تا درباره عیسی صحبت کند و کلیساها را بسازد.

4. In doing so, he has no means of power and suffers persecution, sickness and hardship. In our reading from Acts, we see him as a prisoner who has to fear for his life in the face of winter sea storms. Yet an angel tells him that he and the others on the ship will survive and arrive on land. We know the reason for this. Paul, as a symbol of faith in Jesus, is to arrive in Rome, the capital of the world at that time.

4. او هیچ وسیله قدرتی ندارد و از آزار و اذیت و بیماری و سختی رنج می برد. در خواندن خود از اعمال رسولان، او را زندانی می بینیم که در برابر طوفان های زمستانی دریا از جان خود می ترسد. در حین انجام این کار، فرشته ای به او می گوید که او و سایرین در کشتی زنده خواهند ماند و به خشکی خواهند رسید. ما می دانیم چرا. پولس به عنوان نماد ایمان به عیسی قرار است به رم، پایتخت جهان در آن زمان برسد.

5. Because from Rome Christianity spreads all over the world, until today. The Christian faith is by far the largest religion in human history. Paul is the one who has had the greatest influence on the faith in Jesus. Probably no other person in human history has had such a great impact as this small, sick, suffering apostle without any political power.

5. زیرا از روم مسیحیت در سراسر جهان گسترش یافته است، تا به امروز. مسیحیت بزرگترین دین تاریخ بشریت است. پولس کسی است که قوی ترین تأثیر را بر ایمان به عیسی داشت. احتمالاً هیچ شخص دیگری در تاریخ بشریت به اندازه این رسول کوچک، بیمار و رنج کشیده بدون هیچ قدرت سیاسی تأثیر بزرگی نداشته است.

6. Today I love Paul not only as the greatest theological teacher, but also as the suffering apostle who, through his life as a witness, has become for us the archetype of Christian life. The suffering apostle also appeals to me because we are living in a special time of crisis today. Already forty years ago, when I became a Christian, I and many others became aware that we in the West are destroying our environment with our way of life.

6. امروز پولس را نه تنها به عنوان بزرگترین معلم الهیات، بلکه به عنوان رسولی رنج کشیده که از طریق شهادت خود از زندگی، به کهن الگوی زندگی مسیحی برای ما تبدیل شده است، دوست دارم. رسول دردمند نیز با من صحبت می کند زیرا ما امروز در زمان بحرانی خاصی زندگی می کنیم. در حال حاضر 40 سال پیش، زمانی که من مسیحی شدم، من و بسیاری دیگر متوجه شدیم که ما در غرب با شیوه زندگی خود محیط خود را تخریب می کنیم.

7. Today we see that climate change will change our world like little before in human history. Our world will not, I believe, end, but many regions on earth will become uninhabitable due to climate change. Many more people than today will then set out to flee to countries where it will still be possible to live in 50 years' time, such as Germany.

7. امروز می بینیم که تغییرات اقلیمی جهان ما را مانند تعداد کمی که قبلاً در تاریخ بشر داشته اند تغییر خواهد داد. من فکر نمی کنم که جهان ما به پایان برسد، اما بسیاری از زیستگاه های روی زمین به دلیل تغییرات آب و هوایی غیرقابل سکونت خواهند شد. پس از آن افراد بسیار بیشتری از امروز برای فرار به کشورهای که در آن ها تا 50 سال آینده امکان زندگی وجود دارد، مانند آلمان، رهسپار خواهند شد.

8. The suffering apostle fits into a time of crisis. Climate change, Ukraine war, struggle between democracies and dictatorships, economic crisis. In our sermon text, Paul also speaks of suffering, which we can also translate as problems, challenges or crisis. Who does not know this from his or her own life?

8. رسول رنجور در زمان بحران قرار می گیرد. تغییرات آب و هوایی، جنگ اوکراین، مبارزه بین دموکراسی ها و دیکتاتوری ها، بحران اقتصادی. در متن موعظه ما نیز، پولس از رنج صحبت می کند؛ همچنین می توانیم آن را با مشکلات، چالش ها یا بحران ها ترجمه کنیم. چه کسی این را از زندگی خود نمی داند؟

9. Paul in Acts 27 is committed to keeping him and those entrusted to him alive in a winter storm between Crete and Malta and encourages everyone out of his faith. Five years ago, I resumed my ministry as pastor of the Kreuzkirche after almost a year of serious illness. I was grateful to have survived this time of suffering with God's healing power.

9. پولس در اعمال 27 برای زنده نگه داشتن خود و عزیزانش در طوفان زمستانی بین کرت و مالت مبارزه می کند و همه را از ایمان خود تشویق می کند. 5 سال پیش، پس از تقریباً یک سال بیماری سخت، خدمت خود را به عنوان کشیش کروزکریچه از سر گرفتم. سپاسگزاریم که با قدرت شفابخش خداوند از این دوران رنج جان سالم به در بردیم.

10. Suffering, challenges, problems. Refugees struggle for years to finally find their place in our society with a residence permit, education, work. Elderly people with weakening strength struggle to maintain their place in life. Families and professionals struggle to cope with rising prices and the need to save energy.

10. رنج ها، چالش ها، مشکلات. پناهندگان سال ها است که می جنگند تا بالاخره با مجوز اقامت، آموزش و کار جایگاه خود را در جامعه ما پیدا کنند. افراد مسن برای تثبیت جایگاه خود در زندگی با نیروهای ضعیف دست و پنجه نرم می کنند. خانواده ها و متخصصان برای مقابله با افزایش قیمت ها و نیاز به صرفه جویی در انرژی تلاش می کنند.

11. For this time of crisis, Paul has three wonderful words for us: steadfastness, probation and hope.

"Steadfastness teaches to prove oneself. Probation teaches to hope." (Romans 5:4) When the storms of life come, we can stand firm.

We can stand firm because as Christians we are rooted in Jesus.

11. برای این زمان بحران، پولس سه کلمه شگفت انگیز برای ما دارد: استقامت، آزمایش و امید. «ثبات به شما می آموزد که خودتان را ثابت کنید.

آزمایش، امید را می آموزد.» (رومیان ۴: ۵) وقتی طوفان های زندگی فرا می رسد، می توانیم استوار بایستیم. ما می توانیم محکم بایستیم زیرا به عنوان مسیحی ریشه در عیسی داریم.

12. Therefore, we may be moved to and for by a storm, but the storm cannot uproot us. In another image: we are connected to heaven by an invisible bond, to Jesus who sits at the right hand of God. This bond cannot be torn. Jesus holds us from above. In yet another image, we can say: in the storm of life, I stretch out my hand to the side. There is Jesus' hand holding me. No storm can separate us from each other. That is how we can stand firm!

12. بنابراین، اگرچه طوفان ما را به اطراف پرتاب می کند، طوفان نمی تواند ما را ریشه کن کند. در تصویری دیگر: با پیوندی نامرئی به بهشت وصل شده ایم، به عیسی که در دست راست خدا نشسته است. این پیوند شکستی نیست. عیسی ما را از بالا نگه می دارد. در تصویری دیگر می توان گفت: در طوفان زندگی دستم را به پهلو دراز می کنم. دست عیسی مرا گرفته است. هیچ طوفانی نمی تواند ما را از هم جدا کند. اینجوری می‌تونیم محکم بایستیم!

13. Probation. Times of crisis are not for whining and blaming others, but for proving oneself as a Christian. I am in demand! It depends on me. Jesus, who holds me, expects and trusts me with many things. Proving myself is an exciting task in life. Don't sit around and let others do it. Now is the time. Jesus calls you to prove yourself in the circumstances in which you live. Show what strength you have as a Christian.

13. مشروط شدن. زمان بحران برای ناله کردن و سرزنش دیگران نیست، بلکه برای اثبات خود به عنوان یک مسیحی است. از من پرسیده می شود! این به من بستگی دارد. عیسی که مرا در آغوش می گیرد، از من انتظار دارد کارهای زیادی انجام دهم و به من اعتماد دارد که کارهای زیادی انجام دهم. اثبات خود یک کار هیجان انگیز در زندگی است. دور هم ننشینید و بگذارید دیگران این کار را انجام دهند. حالا زمانش فرا رسیده. عیسی شما را تحت شرایطی که در آن زندگی می کنید به آزمایشی فرا می خواند. نشان دهید که چه قدرتی در شما به عنوان یک مسیحی وجود دارد.

14. Hope. That is why we are steadfast and can prove ourselves: because we have hope. Hope not in the sense of "perhaps" but "certainly". Paul says, "If we are now reconciled, it is all the more certain: we shall be saved through this, that his Son lives." (Romans 5:10cd) Jesus lives and we will live forever. Jesus lives and is among us, above us and beside us, holding us fast.

14. امید. به همین دلیل است که ما ثابت قدم هستیم و می توانیم خودمان را ثابت کنیم: چون امید داریم. امید نه به معنای «شاید»، بلکه به معنای «حتما». پولس می گوید: «اگر اکنون آشتی کرده ایم، مطمئن تر از آن است که در زنده بودن پسرش نجات خواهیم یافت.» (رومیان 5:10) عیسی زندگی می کند و ما تا ابد زندگی خواهیم کرد. عیسی زندگی می کند و در میان ما، بالای سر ما و در کنار ماست و ما را محکم نگه می دارد.

**15. "God has poured his love into our hearts. This was done through the Holy Spirit, whom God gave to us."
(Romans 5:5bcd) The Holy Spirit makes us certain: God loves me. That is why God places his Son at my side. Day and night Jesus holds me. With Jesus I can fight, change many things and win. With Jesus I can also accept and get through difficult situations.**

15. «خداوند محبت خود را در قلب ما ریخته است. این از طریق روح القدس اتفاق افتاد که از طرف خدا به ما عطا شد.» (رومیان 5:5 قبل از میلاد) روح القدس به ما اطمینان می دهد: خدا مرا دوست دارد. به همین دلیل است که خداوند پسرش را در کنار من قرار می دهد. عیسی مرا روز و شب نگه می دارد. با عیسی می توانم بجنگم، چیزهای زیادی را تغییر دهم و پیروز شوم. با عیسی می توانم بپذیرم و از شرایط سخت عبور کنم.

16. With Jesus I can stand firm and prove myself: when I am up and when I am down, full of strength or weak, in life and in death. I have loved the apostle Paul for 40 years. He points to Jesus. He teaches how to love and trust Jesus like no other.

16. با عیسی می توانم محکم بایستم و خودم را ثابت کنم: وقتی بالا هستم و وقتی پایین هستم، قوی یا ضعیف، در زندگی و مرگ. من 40 سال است که پولس رسول را دوست دارم. او به عیسی اشاره می کند. او مانند هیچ کس دیگری می آموزد که به عیسی عشق بورزد و به او اعتماد کند.

17. Paul is the greatest teacher of all times and a suffering man who was moved to and fro by the storms of his time. Paul testifies: Jesus holds him and makes him strong. Even in our time of crisis, Jesus holds us and makes us strong. He gives us hope. Jesus makes us stand firm. With His spirit we will prove ourselves as Christians. The storms of our time will not knock us down thanks to Jesus. Amen!

17. پولس بزرگترین معلم تمام دوران و مردی دردمند است که توسط طوفان های روزگارش دریده شده است. پولس شهادت می دهد: عیسی او را نگه می دارد و او را تقویت می کند. حتی در زمان بحران ما، عیسی ما را نگه می دارد و ما را قوی می کند. او به ما امید می دهد. عیسی به ما اجازه می دهد ثابت قدم باشیم. با روح او ما خود را به عنوان مسیحی ثابت خواهیم کرد. طوفان های زمان ما به لطف عیسی ما را از بین نخواهد برد، آمین.